

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/451/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811201099
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811201099.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Lichnerovej a členov senátu JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa: X., s.r.o. so sídlom A. O. XX, F., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. F. W., advokátom so sídlom F., ul. G. Q. X proti odporcovi: P., bytom F., o zaplatenie 548,61 Eur s prísl., o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. augusta 2011, č.k. 16C/74/2011-43, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 548,61 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 297,56 Eur od 18.04.2009 do zaplatenia a vo výške 9% ročne zo sumy 251,05 Eur od 22.05.2009 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporcovi ďalej uložil povinnosť nahradiť štátu na účet súdu trovy konania vo výške 33,65 Eur a nahradiť navrhovateľovi trovy konania, vo výške 164,29 Eur na účet JUDr. F. W., advokáta, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že účastníci konania spolu obchodovali v rámci výkonu ich podnikateľskej činnosti. Odporca mal prevádzku čerpacej stanice X. v A., kde mu navrhovateľ dodával tovar prostredníctvom obchodného zástupcu Q. W.. Z doložených faktúr vystavených navrhovateľom zo dňa 03.04.2009 a 07.05.2009, ktoré zároveň slúžili ako dodacie listy, vyplýva, že navrhovateľ dodal odporcovi tovar uvedený na týchto faktúrach, pričom podľa svedka Q. W. tovar prevzali zamestnanci odporcu, o čom svedčí pečiatka odporcu, ktorá sa nachádza na obidvoch faktúrach, pri ktorých je nečitateľný podpis. Z výsluchu svedkyne p. Q. mal za preukázané, že tovar uvedený vo faktúre zo dňa 07.05.2009 prevzala ona, k tomu, kto konkrétne prevzal tovar uvedený vo faktúre zo 17.04.2009 sa vypočúvané svedkyne ani odporca vyjadriť nevedeli. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že odporcovi v období 1. polroka 2009 vypomáhali manželka odporcu, ako i známy odporcu p. P., pričom sám odporca potvrdil, že firemná pečiatka mu v tomto čase nezmizla. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že námietky odporcu, že neprevzal tovar uvedený v uvedených faktúrach považoval za neopodstatnené a považoval ich za účelové tvrdenia. Z ustanovenia § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Z výsluchu svedkýň vyplýva, že tieto boli oprávnené preberať za odporcu objednaný tovar. Z ust. § 16 Obchodného zákonníka vyplýva, že podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená. Z faktúry zo dňa 03.04.2009 vyplýva, že táto je opatrená pečiatkou odporcu a tovar prevzala bližšie nezistená osoba, ktorá bola v prevádzke odporcu, pričom v zmysle § 16 Obchodného zákonníka odporcu zaväzuje i konanie osoby, ktorá v jeho mene prevzala uvedený tovar, čiže disponovala pečiatkou odporcu a teda konala v mene podnikateľa. Z uvedeného potom vyplýva, že navrhovateľ dodal odporcovi tovar uvedený vo faktúrach zo dňa 03.04.2009 a 07.05.2009, za ktorý odporca neuhradil cenu v celkovej výške 548,61 Eur (297,56 Eur

+251,05 Eur), preto ho súd prvého stupňa k splneniu tejto povinnosti zaviazal. Keďže odporca neuhradil uvedené faktúry v lehotách splatnosti uvedených vo faktúrach, súd ho zaviazal i k zaplateniu úrokov z omeškania v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to vo výške, ktorá bola uplatnená v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení neskorších predpisov. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil aj podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka. Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. zaviazal súd odporcu k náhrade trov konania štátu vo výške 33,65 Eur, ktoré predstavujú vyplatené svedočné svedkyňi G. Q. vo výške 17,86 Eur a svedkyňi E. Q. vo výške 15,79 Eur. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal plnú náhradu trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 32,50 Eur a z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci po 36,52 Eur + 3x režijný paušál po 7,41 Eur, spolu 164,29 Eur, ktoré je povinný nahradiť odporcu, keďže bol v konaní v celom rozsahu neúspešný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že v roku 2009 za obdobie apríl až jún sa pri inventarizácii na jeho prevádzke zistilo manko 1.239,87 Eur, za ktoré boli zodpovedné pracovníčky. Okrem zisteného manka dostali aj písomné napomenutie za hrubé porušenie pracovnej disciplíny s tým, že vedome neodvádzali tržbu za predaný tovar. Nevie si preto vysvetliť, z akého dôvodu svedok Q. W. tvrdil, že nenastal v jeho prevádzke žiaden problém v tom, že by mu zamestnankyne riadne zaevidovali prevzatý tovar. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal jeho tvrdením, že môže predložiť inventarizačný záznam, kde bolo uvedenými zamestnankyňami spôsobené horeuvedené manko. Ďalej namietal, že svedkyne na pojednávaní nepravdivo vypovedali najmä v tom, že po skončení podnikania zostal dlžný finančné prostriedky viacerým dodávateľom tovaru, ako aj im zamestnankyniam. Uviedol, že všetky faktúry voči dodávateľom mal vysporiadané a pokiaľ ide o zamestnancov, týmto riadne vyplatil ich mzdu. Pokiaľ ide o faktúru zo dňa 03.04.2009 namietal, že súd sa bližšie nezaoberal otázkou a nezisťoval, kto prebral túto faktúru, zistil len to, že sa na nej nachádza jeho pečiatka a podpis bližšie nezistenej osoby. Súd sa nezaoberal ani tým, či táto faktúra bola naozaj vystavená, keďže podpis na nej nepatrí žiadnemu jeho zamestnancovi. Potvrdil, že svedkyne boli oprávnené preberať tovar, ale ako už potom s tovarom naložili, či ho zaevidovali do zásob, alebo ho predávali bez toho, aby ho zaevidovali a peniaze z tržby neodvádzali, povedať nevie. Sporné faktúry nikdy neobdržal a ani ich neeviduje. Ďalej uviedol, že od navrhovateľa neobdržal žiadnu výzvu ani upomienku na zaplatenie sporných faktúr. Nesúhlasil ani s rozhodnutím súdu prvého stupňa o priznaní trov konania štátu, keď súd neskúmal, či svedkyne Q. a Q. nemohli nastúpiť do práce, pričom má pochybnosť o tom, že svedkyňa Q. dosahuje hodinový zárobok 4,64 Eur.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní odporcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z daného titulu si osvojuje dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p.. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam odporcu dodáva:

V danej veci sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplatenia peňažnej sumy 548,61 Eur s príslušenstvom z titulu neuhradených faktúr za dodávku tovaru. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že účastníci konania spolu obchodovali v rámci výkonu ich podnikateľskej činnosti, keď odporca mal prevádzku čerpacej stanice X. v A., kde mu navrhovateľ dodával tovar. Z faktúr predložených navrhovateľom zo dňa 03.04.2009 a 07.05.2009 bolo preukázané, že navrhovateľ dodal odporcovi tovar uvedený na týchto faktúrach, pričom podľa svedka Q. W. tovar prevzali zamestnanci odporcu, o čom svedčí pečiatka odporcu, ktorá sa nachádza na oboch faktúrach, pri ktorých je nečitateľný podpis. Z výsluchu odporcu a vypočutých svedkýň - bývalých zamestnankýň odporcu G. Q., U. Q., O. M., P. M., L. O. vyplýva, že tieto boli oprávnené preberať za odporcu objednaný tovar a taktiež boli oprávnené potvrdiť prevzatie tovaru na faktúre firemnou pečiatkou. Odvolací súd zhodne s názorom

súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v preskúmvanej veci navrhovateľ uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že odporcoví dodal tovar uvedený na faktúrach zo dňa 03.04.2009 a 07.05.2009, ktorý prevzali zamestnanci odporcu, o čom svedčí pečiatka odporcu na vystavených faktúrach. Z výsluchu vyššie uvedených svedkýň bolo preukázané, že tieto boli oprávnené preberať za odporcu objednaný tovar v súlade s ust. § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z § 16 Obchodného zákonníka vyplýva, že podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená. Na základe uvedených skutočností aj odvolací súd dospel k záveru, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľ dodal odporcovi tovar uvedený vo faktúrach zo dňa 03.04.2009 a 07.05.2009, ktoré prevzali zamestnankyne odporcu oprávnené preberať za odporcu objednaný tovar (§ 15 ods. 1 Obchodného zákonníka) a za ktorý tovar odporca neuhradil navrhovateľovi doposiaľ kúpnu cenu v celkovej výške 548,61 Eur. Navrhovateľovi preto v súlade s ust. § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka vznikol nárok na zaplatenie kúpnej ceny za dodaný tovar. Odvolacie námietky odporcu poukazujúce na zistené manko v rozhodnom období na jeho prevádzke sú právne irelevantné vo vzťahu k uplatnenému nároku navrhovateľa, nakoľko zamestnankyne odporcu neboli v právnom vzťahu s navrhovateľom. Rovnako tvrdenia navrhovateľa, že jeho zamestnankyne riadne nezaevidovali prevzatý tovar a že boli písomne napomenuté za hrubé porušovanie pracovnej disciplíny, nemajú vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Za nedôvodné považoval odvolací súd aj odvolacie námietky odporcu, týkajúce sa priznaných trov konania štátu. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 15.08.2011 vyplýva, že svedkyni E. Q. bolo vyplatené svedočné z titulu ušlej mzdy za účasť na pojednávaní vo výške 15,79 Eur a svedkyni G. Q. svedočné za 4 hodiny ušlého zárobku vo výške 17,86 Eur. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o svedočnom vyplatenom z rozpočtových prostriedkov súdu vychádzal z dokladov vystavených zamestnávateľmi týchto svedkýň, pričom svedočné svedkyni G. Q. bolo priznané za 4 hodiny ušlého zárobku, teda nie za celý deň ako to namietal odporca v podanom odvolaní. Za tohto stavu boli odvolacie námietky odporcu neopodstatnené.

Odvolací súd z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi táto náhrada nebola priznaná, nakoľko si ju neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.